

Lumina

Foaie săptămânală pentru popor.

(Of.)

Onor. «Asociațunea»

Sibiu

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	Lei 55-
Pe o jumătate de an	30-
Pentru străinătate	100-
Pentru America pe un an	dolari 2-

— Un număr 1 Leu.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul IOSIF TRIFA.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNTELOR:

Un sir mărunt 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

CEASURI GRELE

Multă lume, aruncată de valurile răsboiului în Rusia apuseană și asiatică își aduce aminte de acest popor rusesc, bland și bun, care a ridicat mândre biserici ce sunt o podoabă a Tării și o dovadă a credinții în Dumnezeu, cum rar se pomenește în vremile noastre.

Ei bine, Rusia ortodoxă, sfânta Rusie a dreptei credințe au ajuns-o ceasuri grele.

In locul Tarului, ocrotitor al Bisericii, Rusia e cîrmuită de Sovietul tăgăduitor de Dumnezeu.

Numărul preoților omorâți trece de 1200 și 44 episcopi și mulți călugări. Mândrele biserici de odinioară despionate de sfintele odoare sunt închise, dărâmate, prefăcute în cinematografe, teatre. Articolul 121 din Legea Criminală a Sovietelor zice: «Provederea învățământului religios pentru copiii minori în școală sau în alt local public e strict opriță și se pedepsește cu temniță grea».

Intr'un proces adus unor preoți s'au pus aceste întrebări la care s'a dat răspuns de acuzați:

Judecătorul: Cunoști legea din 1918 despre naționalizarea averilor bisericești și vinderea odoarelor pentru cum-părarea de bucate pe seama celor muritori de foame?

Preotul: Cunosc acea lege. Dar cunosc și legile lui Dumnezeu și ale sfintei biserici ortodoxe care ne poruncesc ca să nu ţi bați joc de cele sfinte.

Judecătorul: Nu e decât o singură lege a Sovietului înaintea căruia ai să te supui.

Preotul: Dar eu am jurat să ascult de legea lui Dumnezeu.

Judecătorul: Dumnezeul tău nu mă impoartă. Prostii sunt toate legile creștine, jidovești ori turcești. Nu este decât o singură lege, a Sovietului și după sunetul acestei legi tu trebuie să mori!

Așa e la orașe. Iar la țară, unde stăpânirea păgână nu are putere, țărani nu au loc să îngheuncheze de mulți ce aleargă la rugăciune.

Sâangele martirilor din Rușia e dovadă, că credința e mai puternică decât moartea.

Tot în Răsărit, creștini din țările asiatici turcești sunt supuși celor mai crâncene prigoniri.

In răsboiu au fost măcelăriți și un milion și jumătate de creștini au luat lumea în cap.

De unde atâtă suferință a creștinilor?

In Rusia pricina prigonirii e nebunia căturărilor necredincioși, iar jalea din Asia vine din pricina că aliații după învingere s'au lăsat duși fiecare de interesul său, Turcii au prins de veste, au scos arma, și azi se poartă ca și când ei ar fi învins pe toată lumea.

Ceice se învăță și se desbină, perd ce au dobândit prin jertfă și unire.

Două învățături din suferința altora!

tact cu poporenii lui: la nunți, botezuri și alte servicii divine?

Mortalitatea înspăimântătoare a copilasilor, o pricinuște: lipsa de aer din casa săteanului.

Am botezat, ca nașă, un băiețăș, la Cioceni, cătun pe Cricov, lângă Albești — Constantin Seceleanu — de origine părinții erau din Săcele. Oameni harnici, sănătoși. Si ea plângă privind micuțul, frumos și voinic.

— De ce plângi? Nu puteam să înțeleg.

— E al optălea, cucoană dragă, și toți mi-au murit.

Mă mir eu.

— Cum se poate? Pentru...

— N'au zile copiii mei — iacă așa, păcatele mele... Si nu știu ce aș da, să-mi trăiască, barim unul.

Sărmana mămă!

Iși îngrijă copilul, cum nu se putea mai bine. Nici o adiere de aer să nu-l atingă! Să nu răcească cumva: ușa închisă, ferestrele bătute în cuie, micuțul îmblăbojît până în gât, acoperit pe față cu un tulpan nou, desul de des ca să nu pătrângă, trunde nici puținui aer să fie în piămânașii lui. Cum o să trăiască?

Și afară era primăvară, infloarea caișii sub fereastră, se scutură pe prispa și parfumul mirezmelor învietoare umplea curtea.

— Aci să-l și toată ziua, desfășiat, numai în cămășuță, învălit cu o plăpumă o ușoară peste ieagăn.

In sat nu se găseau țărani pentru ferestri — dar eu totuși am găsit un țigan lăcătuș, pe care l-am pus să le facă — pentru finiturul meu.

A fost o adevărată revoluție în casă când am dat de perete cele două ferestri și curentul dela ușă a tremurat tindeele de pe păreți.

— Așa să le lași până la toamnă când faci foc în sobă... Si noaptea să stee o fereastră deschisă. Aceea care dă pe prispa.

— N'o să răcească?

Femeia se uită aiurită la mine.

— Dacă nu mă ascultă, îl iau pe Costică la mine. Ce ai făcut tu cu copiii tăi — ai văzut — eu, finul meu vreau să-mi trăiască!

L'am întâlnit în vara asta în gară la Ploiești. Pleca în excursiunea elevilor școlei de meserie. Un flăcău frumos și voinic Costică Seceleanu.

Patru copii a mai avut mama lui, și toți trăiesc. O vară cât am stat în cătun, am răzbit să-i conving pe oamenii aceia: că Dumnezeu când a creiat lumea după ce a despărțit lumina de întuneric ne-a dat aerul. Aerul mai întâi, mai presus de toate.

Fără haine pe noi, fără pâine, am trăi cumva, dar fără aer nu poate să fie viață.

— Să te închid eu pe tine colo în lada aceia — mori, fără aer, te înăbuși. Așa ți ai omorât tu pe cei șapte copii ai tăi, cei de cari zici, că au pierit, fiindcă n'au avut zile. Zile ar fi avut ei, drăguții, dar n'au avut aer.

Aer, aer, aer! Să lumină.

Spuneți-le femeilor, oamenilor, spuneți-le mereu, că aerul, curățenia lui este: viață.

Să sănătatea este toată bogăția vieții. Constanța Hodoș.

DESCHIDIȚI FERESTRILE!

De câte ori aud vorbindu-se de propagandă culturală la sate — în primul rând îmi trec pe dinaintea ochilor copilașii palizi, cu obrăjorii subțiri, buzele albe și ochii roșii. Mai ales cei inițiate cari n'au început să umble încă la școală, și inima mi se stârge de îngrijorare.

Ceice locuiesc în case să știe: să deschidă ferestrele.

Să cunoască importanța aerului primenit din casă.

Nouă-zeci și nouă la sută habări n'au ce va să zică aerul curat.

Casa lor, chiar și la cei mai cu dare de mână, împodobită cu covoare, taieri, ulcioare și țindecă pe pereți e o pușcărie, un mormânt cu miroș de cadavru. Chiar și în satele dela munte, ba am observat, că mai ales acolo se disprețuște cu deosebire sănătatea aerului curat din casă.

La Azuga, Bușteni, la Vălenii de munte localități de recreare pentru cei din orașe, unde lumea vine pentru aer — la noi, în Ocna-Sibiului, la Rășinari, la Dărstea Bra-

șovului, — pretutindeni am găsit acele-ași odăi-temnișii unde stau, toată ziua copii mici și dorm noaptea și cei mari, cu toții și vara cu ferestrele zăvorăte, bătute cu cuie în cele mai de multe ori, cari nu se deschid nici odată.

Dintre toate comunele pe cari le-am cercetat doar numai la Seliște am găsit odăi aerisate.

— Iată un sat unde preotul și învățătorul și-au făcut datoria, mi-am zis.

— Pentru ce nu și-o fac toți la fel? mă întreb.

Cum se poate un învățător, după ce a dat primele cunoștințe de știință plăpândelor odrasle ale neamului, să nu se intereseze pentru ce sunt ei fizicește așa de plăpâanzi? Si cum s'ar putea vindeca retelele cari bănuie sănătatea micuților noștri?

— Si preotul? Ce face el, după slujba Bisericii de Dumineca?

— Si în decursul săptămânei, în toate zilele decători are ocazie să vină în con-

Predică
rostită la Mitropolia din Sibiu
de
Trandafir Scorobet,
asesor consistorial.

«De te smintește ochiul tău,
scoate-l afară și-l lăpădă dela tine
căci mai bine va fi de tine să perzi
numai un mădular în loc să-ți arză
tot trupul în gheenă!»

(Mateiu cap. V v. 29).

**I. P. St. Stăpâne,
Fraților creștini!**

Suntem obișnuiți să auzim la biserică despre Dumnezeu și despre adevărul său. Si nu e fără de rost această propoveduire, căci totul pierde din această lume, numai Dumnezeu rămâne și adevărul său, iar dela noi, oamenii, aceia e nemuritor, ce obărșește din legătura noastră cu Dumnezeu și cu adevărul său. Adevărul divin, risipit în vorbele lui Isus și ale Scripturilor e, pentru noi, o punte din prăpăd la viață și deschide o parte din întuneric către lumină. Adevărul din vorbele Domnului, spuse la început zice așa:

Supune sub controlul sufletului și al conștiinței trupul tău, cu toate mădurile sale, dacă vrei să trăești, căci astfel te prăpădești!

Porunca aceasta, mai demult era scrisă în inimile omenești, dar azi abia îi mai trece prin minte omului modern.

Apostolul Pavel strigă într-o scriere a sa: Vai de mine nenorocitul, cine să mă îsbăvească de trupul acesta, dat morții!

Și înțelegea Apostolul, că în trupul nostru e culcușul multor păcate, cari în unii dorm iar în alții se trezesc și se sbuciumă și se înfurie, ca fearele sălbaticice.

Pe un astfel de om, și-a pus moartea pecetea sa.

Omul sufletește e atunci cum ar fi legat de un cadavru, precum ceteam într-o pagină înfiorătoare din Dostoevski, marele scriitor rusesc.

Acesta descrie suferința omenească. Acolo în Siberia, fără de margini era și înainte de răsboiu chipul iadului înfiorător.

Doi condamnați la muncă silnică pe viață, strămutați din Rusia petreceau de multe luni de zile fără să vadă lumina soarelui, pentru că dis de dimineață erau pogoriți în tainițele unei ocne de sare, de unde nu ieșau decât târziu, când umbrele înnoptării coborau pe pământ.

Si în peștera de sare erau legați cu lanțuri grele, care la cea mai lină mișcare sunau cu tristețe ca geamătul omului când moare.

Si într-o dimineață moartea își face milă de unul dintre robi, iar soțul său a stat 48 ore legat de un cadavru.

Icoana aceasta nu e chiar streină, și de vreți, o găsim la omul din ziua de azi.

Să-l privim mai adânc.

Nu sunt oare azi răuri de păcate de desfrânare, de amăgire, de ticăloșie: Oltul, Târnavele, Murășul, Dunărea, Prutul și Nistrul răutătilor, în care

lumea se scaldă, și băile plăcerilor și ale urii, în care înăoată cei ce își bat joc de suflet și înăbușă glasul conștiinții?

Si când străbate păna la omul de azi glasul lui Christos, din evanghelia de azi, credeți că arată pocăință și durere și dor de reîntoarcere?

Doamne-ferește!

Ba încep să se lapede de orice răspundere și spun batjocoritor:

— Ce sunt eu de vină că vremea sfintilor s'a dus? — Ce sunt de vină că lumea s'a schimbat, că nu mai credem, că nu ne mai speriem de glasul conștiinței?

Aceasta nu mai e o piedică și nici un stăvilar la fapta cea rea!

— Răul va fi, cum spui, dar nu sunt eu de vină; aşa e lumea aşa ne-a făcut viață.

— Cel mult poate că suntem victima vremii și a vieții!

Dar nu e adevărat, omule!

— In vorbele acestea de scuză, este o grea acuză. Ele sunt o minciună și o lașitate! Ele dovedesc lipsa de personalitate morală de care sufere vremea noastră. Nici vremea, nici împrejurările, nici viața nu sunt de vină pentru slăbiciunile și ticăloșii noastre.

Însă noi vorbim în biserică și legea creștină ne îndeamnă la răbdare, la milă, la iertare.

Acestea sunt virtuți, când le aplicăm față de altul, dar înceată de a mai fi, când le aplicăm față de păcatele proprii.

Tot omul păcătuește, dar să nu aibă milă nici ertare și nici să fie tolerant cu greșelile, cu patimile, și cu slăbiciunile sale proprii.

Si când vom începe să ne recunoaștem păcatele și slăbiciunile noastre, nu vom arunca vina pe lume, pe viață.

Omul, când e singur cu sine, își cetește, ca dintr-o carte deschisă, toate păcatele și slăbiciunile sale.

E copilăresc lucru să punem vina pe viață, că ea ne face să păcătuim.

Un copil se află într-o livadă, la marginea unei păduri și începu să strige căt il luă gura. Si pădurea, cu echoul său îi răspunde la strigările sale. Si i se păru copilului, că cineva îl îngâna din pădure. Zicea vorbe frumoase. Cel din pădure îi răspunde frumos; zicea urâte — urât îi răspunde pădurea.

Si celce pune vina pe viață e asemenea copilului, încurcat în camera secretă a conștiinței sale de însuș glasul său.

Viața e dar dumnezeesc, cel mai mare bine, și ni e dat să fim fericiți, iar dacă nu găsim fericirea în viață, — noi suntem de vină, că nu punem sub controlul sufletului și al conștiinței toată ființa noastră!

Să arăt printr-o parabolă.

Trăia într-o țară departe cel mai bogat și mai fericit om din lume.

Si avea de toate bunătățile, și-l invidiau împărații și boierii și învățății din lume.

Si a voit omul fericit să cunoască și altă lume și să facă spon că moșii frumoase vor ajunge fără de stăpân.

Si s'a pornit bogătanii să îmbie bănetul lor și pietrile scumpe, ca să dobândească moșii fericitului stăpân, crezând că și ei vor ajunge de pomină în lumea întreagă ca acela.

Dar stăpânul nu-și dete avere, palatele și câmpurile și munții cu brazi și izvoarele răcoritoare pentru toți banii din lume!

Si se îvoi să dea comorile sale unui om sărac, dar cuminte, cinstit și harnic, căci acestea sunt bogății.

Si a făcut ruptoare cu omul cel harnic: Toate căte am în cinste île dau, însă, bagă de seamă să grijești moșia și frumusețea ei ca pe ochii din cap, ca să ai tihă de ea. Voju veni să te controlez și dacă mi-o vei strica, îți voiua lua moșia și te voiua pedepsi cu moarte pentru lenea ta și stricciunea moșiei!

Si a plecat stăpânul.

Omul cel harnic, nu putea singur să chivernisească moșii, și a luat argați harnici, cari se îndemnau la treabă, văzând pe stăpânul lor cum lucrează și se poartă de dimineață până seara.

Si lucrul mergea strună. Si ar fi dorit să vie stăpânul fericit să vadă că moștenirea sa e cum o a lăsat. Dar el n'a venit când omul îl aștepta.

După câțiva ani, iată, vine solie, că-l va cerceta și va lua în seamă moșia.

Si și-a deschis visteriile sale omul cel harnic și a trimis argații să cumpere din piață tot felul de bunătăți să dea o masă și să aducă plocon și cinste binefăcătorului său.

Si argații, eșind de sub ochiul ager ai stăpânului, umblau tembeli prin târg. Au cheltuit banii pe fleacuri și au venit seara cu târgueli netrebnice.

Iar stăpânul n'a putut fi primit cum se cuvenia și a văzut argații tembeli. I-a aruncat pe toți afară, iar omul harnic a ispăsit netrebnicia argaților în temniță rușinoasă.

Acum să ne desprecepem.

Cine poate fi stăpânul fericit, care are toate bunătățile?

— Dumnezeu.

Ce este moșia plină de bunătăți?

— Viaeța omenească.

Cine e administratorul moșiei? Tot omul, care se naște.

Care sunt argații?

Organele, simțurile și facultățile omenești.

Care e bâlciiul cu bunătățile?

Societatea omenească.

In acest bâlcii trimitem argații:

a) Doi ochi: să vadă laturea bună și laturea rea a fiecăruia lucru, iar mintea să judece drept lucrurile;

b) Două urechi: să asculte ce e plăcut și ce e neplăcut și inima să simtă plăcutul iar gura să grăească cele ce sunt de cuviință;

c) Si avem două picioare, încât putem merge ori către bine ori către rău, dar să nu umblăm pe două căi;

d) Si avem două mâini: să facem binele și la pretin și la dușman, ca să dobândim răsplata argatului harnic și treaz, în slujba deaproapelui și spre slava Tatăului. Amin.

Evangelia a 10-a după Rusalii.

Mateiu 17 v. 14.

Un părinte vine la Isus cu fiul său îndrăcit și e încredințat că-l va măntui. Spune lui Isus că s'a prezentat întâi la ucenicii lui, iar aceștia nu l-au putut vindeca. Isus le explică pricina nesuccesului, care e lipsa de credință.

Duhul cel mut nu ese din om decât cu post și cu rugăciune.

Însă postul nu înseamnă numai oprirea dela unele mâncări. Hristos prin post nu înțelege ce încărcăm noi în stomac, ci descărcarea inimii de răutate și a minții de gânduri rele precum și fapta bună.

Iar rugăciunea noastră e să căutăm a sluji lui Dumnezeu și a suporta orice lovitură prin ajutorul lui.

Onomastica

Maiestății Sale, Reginei Maria.

Sâmbătă în 22 Iulie v. (4 August n.) Maiestatea Sa, Regina Maria serbează ziua numelui.

Din țara întreagă, cetățenii prezintă închinările lor înaintea Femeii adorate, care în intrecere cu soțul său ne-a arătat toată dragostea și ne-a dat pururea pildă neîntrecută de jertfă pentru mărireia țării și pentru fericirea neamului.

Femeea, care va trece în paginile de glorie ale istoriei naționale și a găsit locul cel mai ales în inimile întregului neam românesc, care i se închină și grăiesește: Intru mulți ani!

Oastea noastră crește.

Domnule Redactor! Eu locuitorul din comuna Coldea de profesiune tâmplar am cedit în mai multe rânduri revista Dvoastră «Lumina Satelor» învățând din ea multe lucruri folosite și măntuitoare de suflet.

M'am bucurat foarte mult văzând cu câtă dragoste luptați pentru stârpirea relelor care bănuie printre credincioșii de azi cum este beția și sudalma.

Eu încă sunt unul din cei cari urăsc aceste urăte obiceiuri cari dejoscă și coboară cinstea de creștin, drept aceia vă rog să mă socotii și pe mine ca făcând parte din aceia cari s'a înscris de bună voie în rândul bravilor ostași a lui Hristos pentru că să putem lupta umăr la umăr lupta cea sfântă pentru curățirea vieții de aceste patimi urăte, dacă este de lipsă voi subscrive și hotărârea ce mi-o veți trimite. În adevăr ne-a pus pe gânduri câtă stricăciune aduce petrecerea peste măsură în cărciume a mulțimii creștinilor când ar trebui să guste câteva ceasuri de odihnă înviorare în zile de sărbătoare și dumineacă. Așa însă înzadar sunt toate ostenele ce și le dau slujbașii bisericii pentru a îndrepta poporul, căci cărciumile care îi păndeau la toate respântiile și care la noi din vre-o 5 căte erau din timpul copilăriei mele, s'a înmulțit la vre-o 15 și îspitesc și îl atrag cu putere nebiruită. Vă rugăm Dle redactor, nu s-ar putea lua măsuri pentru înpuținarea lor său cel puțin după masă să se închidă în zile de sărbătoare? căci în alte părți așa este: Casa culturală care e pe cale de a-și începe lucrarea să trebue să întâmpine astfel mari greutăți, căci e minune! cum mi-au crescut mie anii, așa au crescut și numărul crâșmelor.

Codlea, la 19 Iulie 1923.

Șușu Ioan,
abonaț la foaie.

Patriarhul Meletie.

Când s'a încheiat pacea după războiul mondial, Turcii se părea că vor fi scoși din Europa. Si s'a început lupta pe sub ascuns: al cui să rămâne Constantinopolul, pentru care s'a dat atâtea războiuri? S'a vorbit că Alianții să-l stăpânească în comun. Englezii aveau interes să rămână atotstăpânitori. Si au sprijinit pe față pe Greci, ca ei să fie stăpâni de ochii lumii. Si Grecii s'a încrezut și au început să se așeze ca în țara lor. Patriarhul Meletie era dintr-acei greci cari considerau Constantinopolul drept cetate grecească.

Si Grecii au atacat pe Turci, bizindu-se pe ajutorul englezesc. Dar au fost bătuți, și Englezii n'au cucerit să se arunce în foc pentru greci, deoarece Turcii aveau sprijin la Francezi. Acum Turcii stăpâni în Constantinopol au silit pe Patriarhul să plece, și s'a dus pe muntele Athos. La plecarea sa a spus: «Oamenii sunt supuși greșelilor, și am greșit cu toții. Greșelile s'a făcut în trecut, iar noi trebuie să ne gândim la cele ce vor fi.»

Plugarul pricopsit.

Prov. 27. 23-27

Zi și noapte să fi cu ochii deschiși după [turmele tale

Si să le abați dela primejdii
Pentru că într'o clipă poți rămâne sărac [din negrijă

Nu cumva e scris că bogăția nu potinește?
Grijește bine livezile tale

Si smulge bălările rele
Si adună și din munte nutrețul
Ca oile să-ți trăiască și să-ți dea îmbră-

[căminete]
Si în păsune să se joace ieziile cari grași
Si să aibă lapte de prisos turma

Ca să aveți hrana îndestulitoare
Si servitorii tăi să nu ducă lipsă.

Plugarul nepricopsit.

Prov. 24. 30-34.

Ești-am la moșia celui nătăntot
Si la via onului fără pricepere

Si iată, erau năpădite de mărcini
Si acoperite de mușuroae

Si petrile de miezuină și păleazul zăceau [printre buruieni.

Si te durea la la suflet de cele ce vedeai
Si mi-am zis în gândul meu:

Celce umbă adormit și tembel
Si stă cu mânila încrucișate pe pept
Va da repede mâna cu săracia

Si lipsa va fi tovarășul său neadormit.

Gâcitori din Biblie.

Care sunt cele 3 lucruri de cari se cutremură pământul pe al patrulea nu poate suferi?

1. Când sluga ajunge atotstăpânitor.

2. Când nebunul e sătul de bunătăți.

1. Urmele vulturului când sboară.

2. Căile șarpelui pe piatră și calea corăbiei plutind pe mare.

3. Si căile omului ușuratice în tinerețe.

4. Tot astfel e calea muerii desfrâname care dacă păcătuește se spală, zicând că nimic n'a făcut fără de cale.

3. Femeia urâcioasă când va nimeri bărbat bun.

4. Servitoarea de va scoate pe slăpâna sa

Prov. 30. 2.

Trei sunt mie cu neputință a le înțelege și a patra n'o știu:

Un sătean filantrop.

— El clădește școli, spitale și biserici. —

D. Petre I. Trăistaru, născut din părinți săraci, datorită hărniciei precum și harnicei sale soții Prina, au agonisit avere de stau în rândul fruntașilor finanțari doljeni.

Au ajuns la vîrstă de 79 ani. Neavând copii ei și-au împărțit avereala în binefaceri. Pe propria lor cheltuială au ridicat o biserică și un spital, ce azi fac cinstea satului, slăvind faptele mărețe ale filantropilor.

Durerea e mare azi pentru marele filantrop, căci murindu-i soția a rămas singur. Către dânsa și-a îndreptat cugetul clădind o școală primară de fete cu patru săli și locuință pentru diriginte. Noul local va purta numele «Prina Petre Trăistaru».

In anul viitor se va număra încă un nou local de școală. Lumina căpătată de tinerele văstăre va evidenția faptele filantropilor.

In fiecare județ de s'ar găsi imitatori, țara și-ar grăbi pașii spre progres.

Școala Normală „Andrei Șaguna”, Sibiu.

Inștiințare.

Anul școlar 1923/4 la Școala Normală «Andrei Șaguna» se începe la 15 Septembrie n. Elevi noi se primesc:

1. In clasa I băieți, cari au certificat de absolvire a școalei primare cu nota generală cel puțin «bine», au certificat de bună purtare și nu au trecut de 14 ani. Pentru această clasă sănt libere 15 burse à 2000 lei și 15 semiburse à 1000 lei, plătite de Ministerul Instrucțiunii.

2. In clasele II—III se primesc, ca solvenți băieți cari au terminat cu succes cel puțin bun cl. I respective cl. II la o altă școală normală. Pe lângă un examen de diferență se primesc și băieți cari au terminat cu succes cel puțin bun cl. I resp. cl. II la un liceu ori la o școală medie și au vîrstă corăspunzătoare.

3. In clasele IV—VIII se primesc elevi și eleve cari au terminat cu succes cel puțin bun clasele corăspunzătoare la o școală normală cu 8 clase.

Toți elevii sănt interni. Taxa internatului este 5000 lei anual. In cazul, când această sumă nu ar fi suficientă pentru întreținerea elevilor, Consistorul Arhidiecezan își rezervă dreptul de a o urca în cursul anului școlar în proporție cu creșterea scumpetei.

Elevii noi mai plătesc didactru și taxe școlare 325 lei, iar elevii vechi 315 lei.

Într'o clasă, conform regulamentului școlar, pot fi primiți 40 elevi, și anume: 15 bursieri, 15 semibursieri și 10 solvenți.

Primirile în clasa I se fac în baza unui examen de concurs, în celealte clase în baza certificatului școlar și a unui examen de diferență. Inștiințările să se adreseze până la 1 Septembrie n.; Direcționii școalelor normale «Andrei Șaguna» Sibiu, cu următoarele documente: a) act de naștere dela oficiul stării civile; b) extras din matricula botezătorilor; c) certificat școlar; d) certificat de vaccină. Aspiranții la burse vor mai înainta: a) certificat despre situația familiară și avereia părinților, și b) o declarație îscălită și de părinți (ori tutori) în fața primarului comunal, în care se obligă a servi ca învățători cel puțin 10 ani, în caz contrar vor restituui bursa. Primarul va confirma identitatea îscăliturilor.

Examenele de concurs se vor ține în 10—11 Sept., examenele de corigență și particulare din 11—14 Sept., ear immatriculările din 12—15 Septembrie, n.

Elevii primiți sănt obligați să aducă: 4 cămeși, 4 părechi de ismene, 3 cămeși de noapte, 4 părechi ciorapi, 6 părechi obiele, haine de pat (saltea, cearșafuri, pentru schimb, țol ori plapomă, pernă și o cuvertură de pat), 3 ștergare, 3 servete, păhar, cuțit, furculiță, lingură, o ceașcă, 3 farfurii, pieptene, săpun, perie de dinți, perie de haine și de ghete, ajă, ace, brișag, uniformă, încălțăminte necesară și o violină.

Director: Dr. V. Stan.

Loc deschis.¹

Alegerea dela Sebeșul săsesc.

In numărul din 15 luna curentă al «Foil Poporului» s'a scris că la secția de votare din Laz, când a venit rândul comunei Căpâlna, neadmițându-se membrii de încredere ai partidului național, s'a făcut alegere pe lângă arătarea sedulilor, adică «alegere liberală».

Observăm, că din comuna Laz nici un singur alegător nu a votat fără ca să fie membrii de încredere ai partidului național de față, când a venit rândul comunei Căpâlna însă, alegătorii cu noi împreună au pretins, că partidul național pentru comuna noastră Căpâlna să și pună bărbăți de încredere din comuna Căpâlna, ori altii străini, și nu din comuna Laz de aceia, cari au umblat ca pe ai noștri să-i schimbe în convingerea lor de a vota cu partidul liberal.

Că partidul național deși a încercat, la noi în comuna Căpâlna nu a putut găsi nici un singur membru de încredere și că toți alegătorii din comuna Căpâlna au fost pentru candidatul partidului liberal nu este vina notariului nostru Ioan Florian ca președinte al secției de votare, carele în sensul § 45 din lege (după ce au auzit alegătorii zicând, că ei însăși vor da afară pe Incredința din Laz ca să ocolească scandalul a invitat partidul, ca să și prezinte altă Incredință în locul celor de față.

De altfel nu înțelegem pentru ce atâtă gălăgie, că doară am votat cu simpaticul nostru avocat Dr. Simion Vulcu și nu cu vreun descendant de al lui «Tuhutum».

Căpâlna, la 26 Iulie 1923.

Vasile Dobrel,
preot.
I. Moga,
anteprenor.

Ioan Dobre,
invățător.
I. Suciu,
primar.

ECONOMIE.

Peronospora viilor.

Peronospora (mana, părleala, mucegaiul, măldevul, lat. *Peronospora viticola*) dă, cum se știe, aprigă năvală asupra vișei de vie. Foile molipsite au pe laturea din jos pete albe păloase, ascunse într-un fel de gropițe, cari apar pe laturea deasupra, în forma unor umflături și pușchele aluniroșcate. Lăsată în grija zorii, aceste foii tânjesc și mai târziu se uscă și pică. Struguri încă crizi, cari și ei bolesc îci și colo, asemenea florilor, capătă pete fumurii și mai târziu se sbârcesc și cad.

Această boală, la cea dintâi privire nevinovată, pricinuiește mari stricăciuni și pagube, cu deosebire în anii ploioși și pământul fiind săracios. Soiurile atât de osebite nu sunt atacate deopotrivă. Din păianțile de până astăzi, vițele cu struguri roșii și negri bolesc mai puțin ca cele cu struguri deschiși.

In scopul preîntimpinării se recomandă înălțarea din vie a frunzișului căzut și totodată stropirea regulată cu zeamă bordeleză, în 3–4 rânduri, pe data ce florile sau scuturat. Subscrisul și numeroși vieri din apusul luminat am stropit și în ajunul înflorirei cum și nemijlocit în urma legăturii de pari, lemnul fiind și el molipsit.

A doua stropire urmează cu sfârșitul lui Maiu, iar a treia pe când boala reîncepe să amenințe. Cerând trebuința, se va face și a patra stropire.

Soluția va fi la început, de $1-1\frac{1}{2}$ la sută, iar mai târziu de 2 la sută. La 100 litri = 100 kgr. de apă s'ar veni deci 1, $1\frac{1}{2}$ sau 2 kgr peatră vânătă și tot atâtă

LUMINA SATELOR

Var ars proaspăt. Stropirea se va face de așa ca zeama să se vină în formă unei ploi mititele pretutindeni; de curgerea în șiroae pe foi în jos, aşadar stropirea din greu, trebuie să ne ferim. Neapărată e stropirea fiecarei vițe de jur împrejur, începând de sus unde se găsă foile și până jos lângă pământ. În urma stropirii foile și mlădițele să apară, toate-toate că și când ar fi preșărate cu sumedenie de stropi mititei.

Rămâne să arătăm acum în urmă, cum ar trebui zeama bordeleză pregătită. Iată cum. Începem totdeauna cu disolvarea (topirea), într'un vas mare de lemn, a 1 kgr peatră vânătă în 50 l. de apă, decât piatră pisată mărunt, care și ea se disolva în silă, mai bine izbutim, dacă lăsăm bucațile în apă, într'un săculeț legat la toarta vasului, disolvarea fiind câteva ore sau de azi pe mâne, când apoi se introduce laptele de var, pregătit din 1 kgr var ars proaspăt și 50 l. apă. Zeama ce astfel dobândim cuprinde 1 la sută peatră vânătă și tot atâtă apă. Mai târziu, ne amintim, luăm $1\frac{1}{2}$ ori și 2 la sută piatră vânătă și tot atâtă var. Ne apărăt e să introduce varul în piatra vânătă și nu întors.

Spre a se contopi temeinic laptele trecut prin sita deasă, ze amestecă mereu cu un păruștel curat, tot asemenea când cu umplerea proastei. În lipsa de var neștiință vom lua încă odată atâtă var aluată din varnică. O cerință neapărată e, ca materialele tus-trele, aşadar piatra, varul și apa, să fie îndeplin curate.

Peltele.

Pelteleaua este și ea un fel de lictar (magiu) pregătit din mustul poamelor, nu și din miez. Peltele putem dobândi, ușor și ieftin, din toate fructele proprii lictarului, până și din mere și pere căzute în pârgăcum și din cireșe, vișine, caise, smeură, struguri și așa m. d. Îndatinat sunt mai ales petelele măndre și picante din gutue (gutui), vișine și zarzăre.

Peltele frumos limpezite și aproape străvezii căpătăm, dacă stricăciunile mustul proaspăt pe îndelete, lăsându-l să treacă alene printre un săculeț curat de pânză. Îngroșarea și păstrarea se fac întotdeauna ca la prune, aşadar fierbând mai departe și adăugând zahăr cât de mult și astupând temeinic borcanele umplute cu peltea fier binte încă.

D. Comșa.

Grâul sămănat de vreme dă o recoltă mai mare.

Tărani nu sămăna grâu mult, fiind că împiedecă asolamentul. El pune grâu în porumbiște și se știe că porumbul întâzie cu recoltarea. În anii răcorosi porumbul se coace prea târziu și dacă epoca ploilor de toamnă se grăbește, apoi sămănatul grâului e greu. În toamna anului trecut ploile au început pe la mijlocul lunei Octombrie și au ținut într-o până la sosirea iernii. În acest timp sămănatul nu s'a putut face în condiții bune, deci grâul nici nu a răsărit frumos, a intrat slab în iarnă și numai grație ierniei lungi cu multă zăpadă, avem în acest an o recoltă de grâu destul de bună. Dar dacă grâul slab intră într-o iarnă geroasă, dar uscată, fără multă zăpadă, vom avea o recoltă slabă de grâu. Deci vom obține mai sigur o recoltă bună de grâu, dacă sămănatul grâul de vreme, ca să-l prindă iarna, când e mare și bine desvoltat. Pentru ajungerea acestui scop ar trebui ca săteanul să se obișnuiască peste tot de a sămăna grâu în miște de ovăs, mazăre, ovăs cu măzăriche – zis și borcăag – orz, trifol, lucernă și alte nutreșuri și plante agricole peste tot recoltate mai de vreme.

Cum pregătim aceste miriște pentru sămănatul grâului

Îndată după secerat sau cosit căutăm de a goli câmpul sau de a face crucile sau clăile pe una sau ambele margini ale câmpului. Apoi luăm plugul și arăm acest câmp destinat pentru sămănatul cu grâu

împrăștiind înaintea aratului gunoiul, ce vrem să punem la grâu. Brazda aceasta — numită și decojirea — nu se face adâncă, numai de vre-o 7–8 centimetri, sau de 3–4 degete, ca buruienile îngropate să nu vină prea adânc, neavând acolo destul aer de a putrezi repede. Arătura aceasta puțin adâncă face posibil o răsărire mai grabnică a sămîntelor de buruieni, cari buruieni apoi se stârpesc prin arătură adâncă înaintea sămănatului, rămânând în felul acesta sămănatura de toamnă curată de buruieni. În pământul arat poate să intre mai multă umezală la îndemână, decât atunci, dacă arăm miriștile numai odată înaintea sămănatului. Nici nu începe îndoială că în pământul arat de douăori grâul va răsări mai bine și va crește mai curând, având mai bine la îndemână materile fertilizante (hrănitore).

Prin arătura miriștilor stârpim insectele stricăcioase.

Multe insecte, cum e de exemplu musca cereală, musca Hessen, musca Frit și altele, trăesc mai departe pe păioase esite din sămânță risipită la secerat. Dacă aceste plante, care nutresc pe aceste insecte stricăcioase, se îngroapă, se stârpesc cu ele și insectele. La fel nu au posibilitate ouăle (sporele) ciupercilor stricăcioase, rușinei, făinărei și altor ciuperci de a se dezvolta în primăvară viitoare, dacă în toarcem miriștile, expunând prin aceasta la putrezire partea la secerat rămasă a paelor. Si astfel se stârpesc și aceste ciuperci stricăcioase, căci ele trăesc pe plantele miriștilor.

Tărani, cari voiesc să pună grâu în miriștile plantelor de vreme recoltate, în toarcă îndată după secerat miriștile și arăji înaintea sămănatului încă odată, căci numai așa veți avea în anul viitor un grâu curat de buruieni, fără multe stricăciuni făcute de insecte și ciuperci. Iar sămănatul se va putea face în acest caz la vreme, cum o prescrie carte, între 15 August și 15 Septembrie.

I. S.

Diogene,

— care și avea casa într'o bute. —

Dintre cei 7 înțelepți ai Grecilor de odinioară, mai ciudat se pare până în ziua de azi înțeleptul Diogene.

Acesta s'a născut în orașul Sinope la anul 413 înaintea de Christos și a avut învățător pe Antistene.

Desprejua tot ceea ce lumea căuta cu mare poftă și trăia într'o cumpătare nemaiînășită.

Când era în călătorie pe mare către un oraș Egina, a fost prinț de hoți de mare, cari l-au vândut sclav unui bogătan, iar acesta l-a pus dascăl la copiii săi.

A trăit 90 de ani și a murit într-o zi cu Alexandru Macedon.

In Atena trăia ca un cerșitor, având numai o mantă peste trup, un toiac în mână și o traistă pentru merinde.

Neavând casă se adăpostea într'o bute și se hrănia cu fructe și cu legume. Vara se întindea ca o șopârlă în nisipul feribinte, iar iarna purta în brațe statuile pline de ninsoare.

Este omul care umbla ziua pe strădele orașului cu felinarul aprins în căutarea unui om cuminte și se plângă că nu-l întâlneste.

Dar se amesteca printre oameni, și mai mult li mustre și-i învăță cu fapte și cu pilda.

Odată văzu pe cineva bând apă din pumni și-i dăruí singura sculă din butea sa: un păhar pentru apă.

Acest om ciudat nu se împăca cu cei ce scriu cărți și poezii pentru motivul că lumea cetește pățănilile din cărți și trece cu vederea și nu iau seamă la învățămințele din pățănilile lor.

Mustre pe cetitorii în stele că fac pe oameni să se uite la cer și nu bagă de seamă la cele de pe pământ și se împiedcă.

Mustre pe vorbitorii cei dibaci că spun lucruri frumoase și fac fapte urăte.

¹ Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacția nu primește răspunderea.

Dela acest om au rămas o seamă de cuvinte cu afund înțeles precum sunt acestea:

Bogatul prânzește când vrea, săracul când poate. Oamenii nu cer Zeilor ceea ce în adevăr e bine, ci ceea ce li se pare că e bine pentru dânsii.

Mulți se gândesc mai îndelung la ceea ce visează când dorm decât la ceea ce creză vedind.

Vinul cu cât e mai bun, cu atât e mai rău. Oamenii sunt mai dănci cu cérșitorii decât cu filosofii, crezând că mai leșne pot ajunge să cerșească devenind orbi sau schiopi decât să ajungă filosofi.

Robii slujesc stăpânilor, iar cei răi patimilor.

Să mai și rădem.

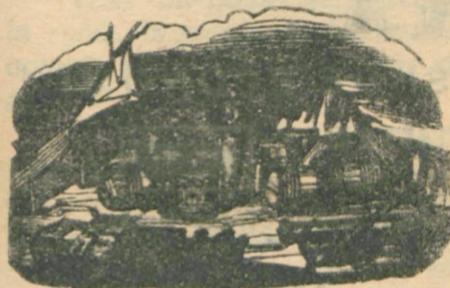
Adunarea a decis!

Lupul ceru odată regelui animalelor ca să fie numit primar la oii: se duse dar la Leu și-l rugă; în același timp trimese și pe vulpe ca să stârue pe lângă leoaică dar leul răspunse: Lupule, ești deochiat, nu pot să-mi iau asupra mea această răspundere: voi aduna toate fiarele pădurei să aud și părerea lor. Să fură adunate toate animalele sălbaticice. Nimeni nu vorbi de rău pe lup și toți votară pentru aceasta numire. Numai oile nu au fost întrebate; să uită să fie chemate și ele la adunare.

(După Tolstoi)

Mircea Scorobet
cl. III. b. fl.

Cum umblă târgurile și negoțele.

Târgurile din săptămâna aceasta
(după calendarul nou):

5 August: Drag, Mociu, Șoborșin, Voila. 6. Aiud, Farcașlacă, Guraslău. 7. Mănăsturul ung. 8. Baraolt, Cetatea de baltă, Cozmaș. 9. Boroșneul mare, Dej. 10. Copșa mică, Șärcaia, Vințul de sus. 11. Copșa mare, Făget, Sebeș (jud. Sibiu).

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	190,-
1 franc francez	"	12·25
1 coroană cehă	"	6·25
1 lev bulgară	"	1·85
1 dinar sărbesc	"	2·25
100 coroane ungurești	"	1-
100 coroane austriace	"	-30
100 mărci nemțești	"	-06

Leul s'a jinut la 8 și jumătate centime franceze.

Știrile săptămânei.

Familia regală cumpără o proprietate în Ardeal. În decursul vizitei de curând prin Ardeal familia regală română a vizitat splindida grădină a lui Csiki Istvan, poate cea mai frumoasă și mai bine îngrijită în întreg Ardealul.

Grădina Csiki lângă Gheorgheni are o întindere de 500 jugăre și a fost opera marelui proprietar și avocat Csiki Denes timp de 50 de ani.

Este nelndoioanelnic că familia regală intenționează să cumpere această grădină. Nu se poate să insă sigur dacă grădina va servi ca loc de vîlegiatură însuși regelui sau se va edifica un sanatoriu pentru invalizi.

Conferința dela Sinaia. În 28-30 s'au întrunit la Sinaia ministrul afacerilor străine din Mica Antantă, ca să chibzuească situația țărilor aliate în politica mare. S'a

designat Beneš, ministrul Cehoslovac să fie reprezentantul aliaților la Liga Națiunilor, care se întrunește la 1 Sept.

Ministrul nostru a avut să aplaneze neînțelegările dintre Cehoslovacia și Polonia.

In ziua întâi s'au prezentat M. Sale Regelui, care a primit o înaltă decorație dela președintele Masaryk al Cehoslovaciei.

S'au pus bazele unor înțelegeri de natură economică de mare importanță, aplanaarea divergențelor cu granița româno-sârbă. Macedo-români au adus o jaibă la conferență.

Pacea dela Lozana. Să încheeată. Turci sunt stăpâni pe soarta lor, cum n'au fost de multe sute de ani.

Puterile europene au arătat față de Turcia o incredere deosebită. Rămâne de văzut dacă Turcii vor să păsească drept, sau se vor întâlni iarăși în fața tribunalului neamurilor.

Lăsată în puterile ei va avea să facă pași uriași ca să poată sta între neamurile înaintate ale lumii.

Ungaria nu vrea să plătească. Guvernul francez a prezentat guvernului din Budapesta cheltuielile armatei de ocupație în anul 1918 și 1919 care se urcă la cifra de 50 mil. franci.

Ungurii au arătat că unele trupe franceze erau cantonate în locurile, care aici sunt ale Sârbilor și nu vreau să plătească.

Germania în fierbere. De când Germanii n'au mai plătit ratele despăgubirii, Francezii tin în zâlog cele mai importante regiuni miniere și industriale. Aceasta i-a făcut să nu mai plătească nimic. Dar au ajuns în lipsuri mari și lumea gême. E o fierbere mare și unii sunt de părere să se schimbe cărmuirea de azi. Naționaliștii nu văd altă scăpare decât aruncarea din nou într-un răsboiu, și îndeamnă tinerimea să se gândească la «ferul care crește în țară» să și facă arme de răsbunare.

In Turchestan s'a pornit răsboiul împotriva boșevicilor, cari au mobilizat armata și stau gata de plecare pentru a liniști pe revoluționari.

Vesti rele dela cei duși în America de sud. În vremea din urmă se pornește o mișcare de emigrare în America de sud. Au și plecat unii, mai ales Unguri. Dar acum dela cei duși acolo vin scrisori aducătoare de vesti rele. Pe acolo clima e foarte caldă și oamenii de aici nu pot purta căldurile cele mari din acele țări. Pe lângă asta, în America de sud intră mereu mii și mii de străini și din ce intră mai mulți, din ce plățile scad, pentru că li belșug și prisos de muncitori.

Aviz. Reuniunile de binefacere și instituțiunile de ocrotire de acum înainte vor fi puse sub

controlul Ministerului Ocrotirilor Sociale și vor înainta prin consiliul orașenesc raport detaliat referitor la activitatea lor precum și diferite acte justificative. — Reuniunile și instituțiunile care se află în ținutul orașului sunt invitate în interesul lor propriu, ca întrucât nu au cerut informațiunile necesare, să se facă aceasta la subsemnatul oficiu (casa orașului, scara I, ușa Nr. 2).

Consiliul orașenesc.

S'a legat de vacă și vaca l-a tras în moarte. Un plugar din comuna Nicolinț (Bănat) ieșind noaptea să-si pășuneeze vaca și vrând să poată să dormă puțin lângă ea și-a legat cu sfără lungă un picior de coarnele vacii și apoi s'a culcat. Vacă a păscut linistită până la un timp, dar întâmplându-se să calce peste un viespar, și mușcată fiind de viespar a început a fugi ca nebună trăgând după ea și pe omul ce se legase de ea. Dimineață omul a fost aflat zâncând mort cu capul spart în mijlocul câmpului.

Aviz. Adunarea cercuală a «Asociației», desp. Sălcia, va avea loc Dumineacă, 12 August (30 Iulie v.) a. c. în comună Sălcia de sus. În program — pe lângă obiectele ordinare — figurează și mai multe prelegeri pentru popor, cu subiectele următoare: 1. Cum să pregătim fiil poporului pentru carierele practice. 2. Nutriția măestră și folosul ce acestea aduc economiei. 3. Un capitol de istorie națională. 4. Se ține expoziție de copii și se dau sfaturi mamelor de țărani, cum să grijască de sănătatea copiilor și prin ce mijloace poate încuraja poporul multele boale ce-i năpădesc și-și poate păstra și vârjoaia necesară muncei ce i-o impun necesitățile traiului de azi.

Aviz. Direcția liceului «Gheorghe Lazăr» din Sibiu face cunoscut, că certificatele de absolvire a cursului inferior se pot ridica de către interesați la cancelaria liceului, începând dela 24 Iulie c.

Ceice n'au prezentat toate actele necesare, se obligă a le prezenta neîntârziat.

Cu ocazia liberării certificatului fiecare elev va prezenta Direcției recipisa de 10 Lei vârsată la Stat (art. 68 din Reg. sc. sec.).

La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărăce, dar cu alipire către Reuniune, a binevoit a colecta Ioan Imbărnăș sumă de Lei 60 cu prilejul încreștinării fiicei Viorica, a lui Ioan Gabor, măestru rotar, naș fiind Ioan Rău și d-na, m. pantofar. Pentru primul mulțumește: G. Poponea, președinte. St. Duca, secretar.

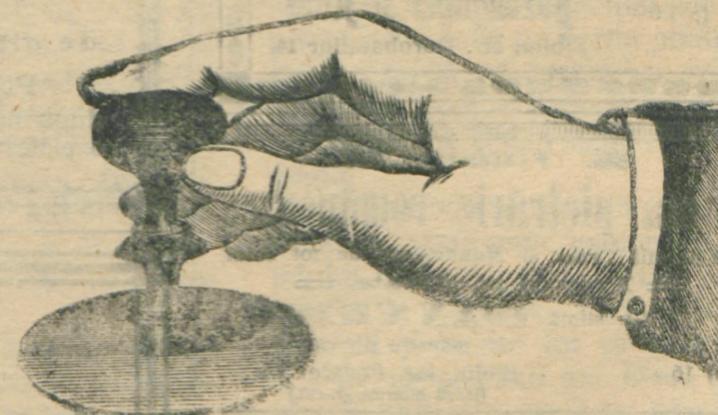
Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Tribunei Nr. 14.

Execută tot felul de stampile din cauciuc, diferite medalișoane, precum și sigile din metal pentru sigilarea în ceară, mașini de numerotat și cu data zilei din metal și orice lucrări ce se făcă în brașa aceasta.

Comandele să se adreseze la „Librăria arhidiecezană”, Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45 sau direct la fabrică. (102) 4—

Am onoare a atrage atențunea Onor. public din Sibiu și jur asupra întreprinderii mele de

POMPE FUNEBRE SIBIU, strada Horia (Faurului) Nr. 1

și asupra depozitului bogat asortat cu toți articlii necesari pentru înmormântări dela cele mai pompoase până la cele mai simple cu prețuri convenabile.

Oferindu-mi serviciul prompt și conștientios rog Onor. public pentru binevoitorul sprijin.

116 1—
Sibiu, strada Pintenului 23

Dr. Traian Petrascu
medic
dă consultații
dela 9—12 și 3—4

Cumpăr tot felul de lucruri găsite în pământ cu lucrările săpatului și grăpatului etc., ca bani vechi (comori), lucruri de aur, argint, aramă, precum și petri scrise, ciocane de piatră și bronz.
Nu aruneați nimic!

— Aduceți tot ce găsiți la adresa:

IOAN CANDREA
furnisitorul Curții Regale Române
Sibiu, strada Regina Maria 41.

Cel mai mare depozit de **Mașini de bucătărie** (cupoare pentru culină), neîntrecute în soliditate și construcție perfectă, peste 8000 bucăți vândute, precum și **CASSE DE BANI** (Wertheim) din fier și oțel, sigure contra foșului și spargerii, pentru cari dă deplină garanție, se află totdeauna gata cu prețurile cele mai moderate la (97) 7—29

E. Purece,
fabrică de casse de bani și lăcațușerie de construcție, Sibiu, str. Gen. Averescu (fostă Gușteriței) 34.

Intreprindere nouă! Industrie română!
Turnătorie de fer și metal
Sibiu, str. Dorobanților 34
— fostă strada Lungă —
Primește orice comandă pentru turnat după model sau după obiecte. :::
Reparații de orice fel: Motoare, mori, construcții de fer și apaduct, garnituri de treerat, instalații electrice etc.
(81) 6— **Buzdughină și Hoza**
Sibiu, str. Dorobanților 14.

Vizitați!
Prima pietrărie românească
unde se află Cruci și Monumente de tot soiul.
— Prețuri moderate. —
Cu stima **IOAN CHIDU**, măestru pietrar,
(54) 16—20 Sibiu, str. Podului 7/a (lângă biserică gr.-cat.)

ATELIER SPECIAL DE PICTURI DE FIRME
precum și specialități de lustruire de mobile și binale în colori de ulei, lac și Email.
(63) 10—25 **N. Tălmăcean**, Sibiu, strada Mitropoliei 30.

PENTRU CE

MOTOARELE noastre **DE BENZINĂ DE 4 HP.** tip M. A., fabricațiune a fabricei de motoare din Deutz, (Langen & Wolf) sunt indispensabile pentru orice atelier de mică industrie sau agricultură?

În urma bunelor lor calități, ce le însirăm mai jos, au devenit indispensabile:

Aceste motoare mână:

Mașina de scărmănat lâna, rândeaua mecanină, mașina pentru găurit, macarale, mașină pentru tocăt carne, dinamuri, mașină pentru ascuțit, tocilă, ferestrău, centrifuga, mașina de imblătit, mașina pentru tăiat nutreț, pompe, mori și a. ::

Avantajele speciale:

Motoarele sunt simple, ieftine, mici și sigure. Aprinderea sigură, consumă puțin combustibil, se manipulează ușor, mare durabilitate, foarte ușor transportabil în urma greutății foarte mici, se poate întrebuița și la scopuri, la cari trebuie să fie transportat, ceeace se poate face și de către oameni pe o capră portabilă.

— Montarea și schimbarea pieselor e foarte usoară. Refrigerația foarte bună.

Aceste motoare intr'adevăr înseamnă o avuție întreagă pentru proprietar.

:: N'a mai fost tip de motor atât de bun și ieftin! ::

Furnizăm aceste motoare cu prețuri foarte ieftine, deoarece dorim să introducем în tot locul tipul nostru de motor, pentru mica industrie și gospodărie să poată lucra mai rentabil și să câștige oamenii mai mult.

→ Motoarele noastre sunt neîntrecute! ← [111] 3—6

— Cereți oferte și prospecte. Vi-se trimit gratuit! —

DEPARTAMENTUL MAȘINILOR AL REUNIUNEI AGRICOLE S. A.

— Sibiu, strada Sării Nr. 22. —

SUCURSALE: Sighișoara, str. Baier Nr. 47. Mediaș: Piața Cazarmei Nr. 15.

„ALBINA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII

CENTRALA SIBIU.
FONDATĂ LA ANUL 1872.

SUCURSALE: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș, Târgul-Mureș, Timișoara, Sân-Martin.

Capital deplin versat Lei 25,000,000—
Fonduri de rezervă 16,000,000—
Depuneri spre fructificare 256,000,000—

Legături cu toate centrele din țară.

— Lucrează direct cu cele mai mari bănci din America. ::

— Are o secție specială pentru afacerile americane. —

Jertfește anual sute de mii Lei pentru scopuri de binefacere și culturale.

— Primește —

♦ Depuneri spre fructificare ♦

de plată la vedere cu 5% dobândă, fără considerare la sumă.

Pentru Depuneri cu termen fix plătește $5\frac{1}{2}\%$ — 7% după mărimea sumelor și durata terminelor de plată. — Darea către stat o plătește institutul din al său.

(64) 7—10

Faceți-vă membri

la
Societatea română de înmormântare din Sibiu

(înființată în anul 1900) ca să vă asigurați pentru cazul morții un ajutor de înmormântare de 500 până la 4000 Lei în cele mai ușoare condiții.

Membrii pot fi oricare cetățean al României, bărbat sau femeie, dela vrâsta de 25 ani în sus.

Societatea aceasta s-a înființat în anul 1900 și a plătit până acum ajutoare de peste 100,000 Lei. Președinte este: Timotei Popovici, profesor; secretar: Ioan Mareu, conducătorul Librăriei arhidicezane; cassier: Patriciu Marcu, exactor arhidicezan.

Inscrieri se pot face în fiecare zi la cassierul societății strada Mitropoliei Nr. 45 (ediția Librăriei arhidicezane).

(84) 4—10

♦ Cetății și răspândiți „Lumina Satelor“. ♦